

BOG

FALD (/BOEGER/FALD-0)

Af

Anne-Sophie Lunding-Sørensen ([/forfattere/anne-sophie-lunding-sorensen](#))
(2014)

[LÅN PÅ BIBLIOTEKET \(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A51238370&FRAGMENT=CONTENT\)](#)

Log ind ([/user/login?destination=/boeger/fald-0](#)) for at anmeldе

[Facebook \(http://www.facebook.com/share.php?url=http://litteratursiden.dk/boeger/fald-0&title=Fald\)](#)

[Tweet \(https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/fald-0&status=Fald+http://litteratursiden.dk/boeger/fald-0\)](#)

Psykiske lidelser skubber Mette og René helt ud på kanten. Mette har en voldsom depression og René kæmper med en altfortærrende ludomanি. På hver deres måde forsøger de at tackle tilværelsen og det frie fald, der lokker forude.

TAGS:

[DEPRESSION \(/TAXONOMY/TERM/2176\)](#) [DERROUTE \(/TAXONOMY/TERM/12569\)](#) [HJEMLØSE \(/TAXONOMY/TERM/4439\)](#) [LUDOMANI \(/TAXONOMY/TERM/6588\)](#)
[SELVMORD \(/TAXONOMY/TERM/9349\)](#) [SOCIALREALISME \(/TAXONOMY/TERM/9759\)](#)

ANMELDELSE

21 okt.14

Af [Beth Høst \(/users/beth-host\)](#)

Skrivent

Hvorfor har nogen behov for at gå i hundene? Følg Mette og René, mens de lader deres liv falde til bunds i storbyen.

Mette lægger en seddel på køkkenbordet i den store villa i Aalborg: "Jeg har brug for at par dage alene..." Og så tager hun til København for at lade stå til, både kropsligt og mentalt.

René har mistet kone, barn, villa og penge til ludomanien og holder sig nu på den lige vej ved ekstrem kontrol af sin dagligdag. Så mister han grebet og er ved at skride i afgrunden igen.

Altså socialrealisme og det er af den allerlest grå og triste af slagsen, den helt uden tilskyndelse til overlevelse.

Jeg læste for en menneskealder siden *Rapport fra en gulvspand* (og til oplysning for den yngre generation, så handler den om en rengøringskones liv på bunden af samfundet) og fandt den enormt opmuntrende: Her var liv! Faktisk har jeg dårlig samvittighed over at lægge *Fald* fra mig med en tung og trist

faldelse. Og over at stille opgørsmålet om hvorfor jeg egentlig har lørt disse

Iværse. Og over at stille spørgsmålet om, hvorfor jeg egentlig nu ikke visse mennesker at kende? Det skal jeg selvfølgelig, fordi de findes. Men det så er fortællekraften, jeg savner, når nu figurerne ikke har livskraft?

Jeg har for eksempel læst Vita Andersen, hvor jeg absolut ikke havde lyst til at lære personerne nærmere at kende, men hvor sproget bar det hele sikkert i havn, og siderne vendte sig af sig selv. I denne bog fortælles der sært afstandstagende, sproget er velkonstrueret nok, men det føles uengageret, og det hele beskrives udefra. Der er dog detaljer, der Skinner igennem. Mette lader sin mobiltelefon falde ud af vinduet på det lurvede hotel. Det er tæt på at være oversymbolisk, men alligevel er det næsten morsomt. Naturbeskrivelserne kan jeg også godt lide, og her fungerer den iagttagende fortæller upåklageligt.

De rå miljøer, som hovedfigurerne færdes i, skildres detaljeret og rimeligt troværdigt men igen udefra. Vi følger de to hovedskikkelser parallelt, de mødes kort og så måske til sidst. Her er der et fragment af håb om, at René har haft disciplin og kræfter nok til måske at dreje kurven 180 grader.

Originally published by Beth Høst, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Anne-Sophie Lunding-Sørensen

